

POSTANOWIENIE

Dnia 22 października 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Janusz Niczyporuk (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Leszek Bosek

SSN Maria Szczepanec

w sprawie ze skargi J. J.

na przewlekłość postępowania przed Sądem Najwyższym w sprawie II DSI 53/18
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych w dniu 22 października 2019 r.

1.skargę pozostawia bez rozpoznania,

2. zwalnia skarżącego z kosztów postępowania sądowego.

UZASADNIENIE

J. J. pismem z dnia 25 lipca 2019 r., wniósł skargę na przewlekłość postępowania przed Sądem Najwyższym w sprawie o sygn. akt II DSI 53/18. Domagając się stwierdzenia przewlekłości postępowania skarżący wniósł o zasądzenie na jego rzecz kwoty 20.000 zł. Skarżący argumentował, iż doszło – jego zdaniem – do nieuzasadnionej zwłoki w okresie od 15 grudnia 2018 r. do 25 lipca 2019 r. w postaci opieszałego wezwania do uzupełnienia braków formalnych wniosku o wyznaczenie pełnomocnika z urzędu. Ponadto, J. J. podniósł, że tego rodzaju opieszałość stanowi obstrukcję procesową i naraża „ekonomię Sądu na straty”, jak również narusza prawo do rozsądnego rozpoznania sprawy w czasie oraz generuje straty finansowe i zdrowotne po stronie skarżącego.

Skarga J. J. (datowana na 25 lipca 2019 r.) wpłynęła do Sądu Najwyższego 29 sierpnia 2019 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skargę należało pozostawić bez rozpoznania jako niedopuszczalną z mocy ustawy.

Sąd Najwyższy wyjaśnia, że skarga na przewlekłość postępowania, rozpoznawana jest w trybie przepisów ustawy dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz.U. z 2018 r., poz. 75 ze zm.; dalej: ustawa o skardze na naruszenie prawa strony lub ustawa). Zgodnie z treścią art. 2 ust. 1 ustawy strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego. W myśl dyspozycji art. 5 ust. 1 ustawy skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiła przewlekłość postępowania, wnosi się w toku postępowania w sprawie.

W realiach niniejszej sprawy skarga na przewlekłość postępowania została wniesiona po wydaniu przez Sąd Najwyższy orzeczenia w sprawie o sygn. akt II DSI 53/18. Należy bowiem zwrócić uwagę, że Izba Dyscyplinarna Sądu Najwyższego w sprawie o ww. sygn. II DSI 53/18 28 maja 2019 r. wydała postanowienie (k. 63 akt). Skarga J. J. datowana jest natomiast na 25 lipca 2019 r., a do Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych wpłynęła 29 sierpnia 2019 r. (zarządzenie – k. 2).

Z powyższego wyłania się konstatacja, że skarżący wniósł skargę po zakończeniu postępowania przed Izbą Dyscyplinarną Sądu Najwyższego. Ustosunkowując się do powyższego, Sąd Najwyższy uznaje wniesioną w niniejszym postępowaniu skargę na przewlekłość postępowania toczącego się przed Izbą Dyscyplinarną Sadu Najwyższego za niedopuszczalną i na podstawie art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na naruszenie prawa strony w zw. art. 430 § 1 k.p.k. pozostawia ją bez rozpoznania. Sąd Najwyższy dodaje jeszcze, że zwolnił skarżącego z kosztów postępowania skargowego.

